

ԵՐԻ ԶՈՐ ԴԸ

(Երկրորդ և վերջին մաս)

Որդերը կրնան խանդարել ստամոքսը և զդային դրութիւնը:

Ստամոքսային խանգարումները շատ են: Շատերու քով ախործակը կը դառնայ չափաղանց՝ այն աստիճան որ շատ ուստողներուն համար կ'ըսեն: «որդ կայ փորը»: Այս սակայն ճիշտ նշան մը չէ: Հարիւրաւոր շատակերներու աղիքներուն մէջ որդ չի բնակիր: Ոմանք շատակեր են բնականէն, ոմանք ալ շաքարախտ ունին ևայն: Ուրիշներու քով ախործակը կը խանդարի կամ նոյն իսկ կը պակսի ու կը գոցուի: Յաւերը նոյնպէս որդերու ներկայութեան նշան նկատուած են: Ոմանք աղիքներու մէջ ցաւեր ունին, ուրիշներ՝ ստամոքսին մէջ: Մրաի խառնուքը, առոտու փոխելը կամ կազ դուրս հանելը կարելի է որդերու ներկայութեան վերադրել: Աղիքներու խանդարումները՝ փորհարութիւն կամ պնդութիւն, նոյնպէս կրնան պատահիլ որդ ունեցողներուն քով:

Զդային դրութեան խանդարումները ամենէն աւելի ուշադրութիւնը դրաւած են թէ թժիշկներուն, թէ հիւանդներուն: Ամէն անդամ որ երիտասարդ մը կ'ունենայ ջղային անբնական դէպքեր, որոնք կարելի չէ բացատրել զործարանական հիւանդութեանց ներկայութեամբ պէտք է փնտոել որդերը աղիքներուն մէջ: Բայց հոսէ որ սխալ ճամբէ պէտք չէ երթանք: Եկեղեցին բուժարանը տեսած հիւանդներս զործարանական նշաններ ունեցող անձեր են, որոնց քով որդի որևէ նշան չկայ ու աղիքներուն մէջ գտած չենք ոչ որդ և ոչ հաւկիթ: Այդ հիւանդները մեղ դիմելիք առաջ՝ առած էին արդէն որդերը գուրս հանող զեղեր ու մէկ որդ իսկ չեն կորսնցուցած: Հակառակ ասոր դարձեալ իրար կ'անցնին ու մեզմէ որդը թափելու դեղ կ'ուղեն: Ասոնք են որ համոզուած են որ անտեսանելի, անըմբունելի որդեր ունին իրենց մէջ, որոնց վրայ դեղեր իսկ չեն պղպեր:

Տարիներ առաջ երբ մանրադէտը դեռ չէր մտած բժշկական բարքերուն մէջ, ներելի էր խորհիլ թէ հիւանդ մը կրնայ որդ ունենալ առանց զայն տեսնելու ու ներելի էր փորձի համար մէկ անդամ գեղ տալ:

Բայց հիմա աններելի է: Ամէն անդամ որ թժիշկը չի կրնար բացատրել գտած ախտաբանական նշանները ու կը կասկածի թէ ենթական որդ ունի, մանրադէտով կրնայ անմիջապէս քննել տալ կղկղանքը ու անվիճելիօրէն հաստատել թէ որդ կայ թէ ոչ: Մնացեալը դիւրին է:

Կան սակայն անձեր, ինչպէս տեսայ վերջերս երիտասարդ կին

մը, որ ջղային ծանր խանգարումներ ունին գործարանական նշաններով ու իրենց աղիքներուն մէջ ալ որդեր կը գտնուին: Եթէ կրնանք քիչ ժամանակէն որդերը վանել աղիքներէն, չենք կրնար դժբախտաբար նոյն արագութեամբ դադրեցնել ջղային պրկումները ու խանգարումները: Որդերը չեն ուրեմն բոլոր ջղային ախտանիշներու պատճառու:

Խնամքներ:

Բառ մը նախ որդ չ'առնելու մասին: Շատ պարզ: Խոզի կամ եղի հում կամ քիչ եփուած միս չուտել, քանի որ միայն այդ միսերուն մէջ կը գտնուին երիգորդին թրթուրները:

Խնամքները նմանապէս պարզ են, բայց բժիշկի մը հսկողութեան տակ միայն կարելի է տալ:

Երբ կատարելապէս վատահ ենք որ մեր հիւանդը երիզորդ ոմի, կ'որոշենք օրը ու կը սկսինք խնամքներու: Առաջին օրը միայն կաթ պէտք է խմէ ու պարզ ջուրով դրէս մը առնէ: Հետևեալ առաւօտ, կանուխ՝ պէտք է առնէ, նախ որդը սատկեցնող դեղը (tentifuge): Այդ դեղերուն ցանկը չատ երկար է: Գլխաւորներէն յիշենք Extrait de fougèrre male éthéré ըսուածը: Դեղագործները կը ծախսն դեղահատեր (capsule) որոնք կը պարունակեն թէ վերոյիշեալ դեղը և թէ լուծողական մը (calomel): Այդ դեղահատերը առնելու է հինգ վայրկեանը երկու հատ պուտ մը ջուրով: Ընդամէնը 16 հատ (չափահասներու համար): Ի պահանջել հարկին ժամ մը յետոյ կարելի է մաքրողական մը առնել (հնդկական իւղ կամ եաս-de-vie allemande): Բոլոր այս միջոցին պէտք է մնալ անկողին գլխապտոյտ չունենալու համար: Փորը երթալու միջոցին պէտք է նստիլ տաք ջուրով լեցուն ամանի մը վրայ, որպէս զի որդը ելած ժամանակ չի կտրի: Հակառակ պարագային գլուխը ներս կը մնայ ու պէտք կ'ըլլայ 2-3 ամիս ետք նորէն դեղ առնել:

Կան ուրիշ դեղեր ես, բայց անոնք բժիշկները միայն կրնան տալ:

Կան նաև ուրիշ ճճիներ, որոնք սակայն չենք դուած մեր հայրենակիցներուն աղիքներուն մէջ:

Մեր նպատակը բժշկութիւն ընել չէ «Բուժանք»-ի սիմակներուն մէջ, այլ ցոյց տալ հիւանդութեանց դէմ մաքառելու միջոցները ու հանդարտեցնել այն մտահոգները որոնք ամէն տեղ հիւանդութիւն մը կը տեսնեն ու ահ ու սարսափի մէջ կ'ապրին:

Ճճի կամ երիզորդ հանելու միջոցը ցոյց տուի ու եթէ որդ ունիք կը տեսնէք որ մէկ օրուան մէջ կրնաք ազատիլ անկէ: Բայց նախ սպասեցէք որ ճճը որդը չափահաս ըլլայ ու յետոյ ցոյց տուէք ճճը որդին նմոյշը ճճը բժիշկին, որ տեսակին համեմատ ճեղի տայ հարկ եղած դեղը: